

Interpretacja wiersza „Słowa i śnieg”

Dwa pastelowe młodzieńcze liryki* „Słowa i śnieg” i „Poranek” urzekają świeżością i bezpośredniością w wyrażaniu emocji.

Subtelnie zarysowana sytuacja liryczna w „Słowach i śniegu” to monolog zakochanego chłopca „ja” lirycznego, skierowany w myślach do ukochanej. Chłopiec wspomina ich spotkanie. Dziewczyna wypowiedziała wtedy „jakoś dziwnie dużo” słów, które najpierw „układały się równo”, a potem się plątały i „plotły trzy po trzy”. A że właśnie padał śnieg, pozostawiły w pamięci chłopca wrażenie delikatności śnieżnych płatków. Ale jeszcze oś- jakiś niepokój. Niepewność. Bo może chłopiec, ulegając na dodatek urokowi śnieżnej chwili, opacznie tłumaczy sobie ten nadmiar słów, nieporadność, skrępowanie i pewien bezład w wypowiedziach dziewczyny jako symptomy wzajemności? Może ona coś ukrywa za słowami, może potokiem słów chciała coś zagłuszyć?

A doświadczenie poetyckie? Na szczęście w wierszu jest tyle słów ile potrzeba. Ustawionych „równy jak żołnierze na rewii w szeregu”. Nawet wtedy gdy naśladują chaos.

Czy dziewiętnastolatek miał świadomość, że ten sentymentalny drobiazg tak mu się dobrze napisał?

*Liryka – jeden z trzech rodzajów literackich, obok dramatu i epiki. Obejmuje utwory, których głównym przedmiotem przedstawienia są przeżycia wewnętrzne, przekazywane za pośrednictwem wypowiedzi monologicznej, odznaczającej się subiektywizmem, podporządkowanej funkcji ekspresywnej oraz funkcji poetyckiej języka.